

GRAĐANSKI

Parada neodgovornosti

Piše: Daliborka Uljarević

Pozitivno je što je priča o LGBT pravima izašla iz okvira naših alternativnih obrazovnih programa, kamernih prostora i uglavnom konvertitskih diskusija.

Negativno je što još nema pokretanja institucionalne, političke i profesionalne odgovornosti onih koji javno promovišu neistine, nesenzibilisanost za sve što nije njihov sopstveni odraz u ogledalu, provincijalnu ograničenost i lažne vrijednosti.

Prije nekih godinu dana zainteresovana crnogorska, ali i međunarodna javnost je uzburkana izjavom, tadašnjeg i sadašnjeg ministra za ljudska prava **Ferhata Dinoše** koji je praktično negirao postojanje LGBT populacije u Crnoj Gori, i sljedstveno tome prava naših građana i građanki koji su dio ove manjine.

Brojne, rijetko spontane i učinkovite reakcije civilnog društva, relevantnih i važnih međunarodnih organizacija i pojedinaca su učinile da se otvori debata i o ovoj posljednjoj tvrdavi konzervativizma.

Pozitivno je što je priča o LGBT pravima izašla iz okvira naših alternativnih obrazovnih programa, kamernih prostora i uglavnom konvertitskih diskusija.

Negativno je što još nema pokretanja institucionalne, političke i profesionalne odgovornosti onih koji javno promovišu neistine, nesenzibilisanost za sve što nije njihov sopstveni odraz u ogledalu, provincijalnu ograničenost i netoleranciju.

To se odnosi na pomenutog ministra, kao i na one poput psihološkinje **Biljane Babović**, profesorke u podgoričkoj gimnaziji, koja je u odbrani svojih homofobičnih, stručno neutemeljenih i sa stanovišta pozicije koju ima vrlo zabrinjavajućih stajališta, stigla optužiti i Svjetsku zdravstvenu organizaciju da je pod uticajem homoseksualnog lobija izbrisala homoseksualnost kao bolest, ali se i pohvaliti da je sama izliječila nekoliko homoseksualaca!?

Redovni posjetioci internet portala na kojima se kroz forume o ovoj temi raspravlja primijetiće i da ovi stavovi - jednog ministra koji bi trebao da brani ljudska prava i jedne prosvjetne radnice koja bi trebala svojim učenicima otvarati vidike - nailaze na podršku pojedinaca i pokreta (polu)fašističke i ksenofobične orijentacije, sklonih zagovaranju različitih oblika mržnje koji podstiču na diskriminaciju, neprijateljstvo i nasilje. Upravo onih protiv kojih bi ministar i profesorke, prirodom svojih pozicija, trebalo da se bore kroz aktivan stav prema priznavanju ljudskih prava i sloboda.

Naravno, slučaj ministra i profesorke nijesu usamljeni u našem institucionalnom okviru, ali su paradigmatični u oslikavanju onog jaza koji postoji između formalnog obrazovanja, funkcije u sistemu i stvarnih kompetencija, procesa odabira kadrova i procjene kvaliteta njihovog rada. Oni su ilustracija slabosti države koja nema u fokusu građane i građanke, a snage partijskih i drugih uticaja, diskutabilnih vrijednosnih stavova, koji sada uspostavljaju račun za naplatu.

Odbijanje ministra Dinoše da podnese ostavku zbog izjava koje u punoj mjeri oslikavaju njegovu nesposobnost da vodi povjereni mu resor ide u kontekst onog što bi se u okvirima tradicije na koju se voli pozivati bilo pitanje (ne)imanja obraza. Tolerisanje njegovog uticaja, i uticaja dijelova prosvjetne

zajednice, na učvščivanje klime netolerancije je (ne)odgovornost Vlade Crne Gore, jer rezultat takve obrazovne i službene politike su upravo oni „mladi ljudi“ koji ruše i lome gradove, kao na beogradskoj paradi ponosa, a koji stasavaju i među nama.

Beograd je 10. oktobra izgledao kao mjesto ratnog sukoba, na kojem se, u različitim ulogama, našlo preko 10,000 učesnika, oklopna vozila, helikopteri, konji, psi, suzavci, krv na ulici... Zvanični podaci ukazuju na 160 povrijeđenih od kojih je 132 policajaca i preko 250 uhapšenih među kojima su 54 maloljetnika. Materijalna šteta se mjeri milionskim iznosima. Slučaj Srbije je veliko upozorenje za sve one koji misle da se to negdje tamo dešava, da nas ne dotiče, da smo drugačiji i da ćemo problem prevenirati time što ćemo govoriti da ovdje nijesu zreli uslovi za održavanje parade ponosa. Zapravo, time krijemo nataloženu mržnju i neobrazovanje onih kojima će potencijalna parada ponosa biti samo poligon pražnjenja nabujalog adrenalina, frustracija i mržnje, što je ozbiljna prijetnja i većinskoj populaciji. I za to će odgovornost nositi oni koji sada ne smjenjuju ministre, profesore i druge koji nesmetano učvščuju stereotipe, predrasude i netoleranciju.

Autorka je izvršna direktorka Centra za građansko obrazovanje (CGO).